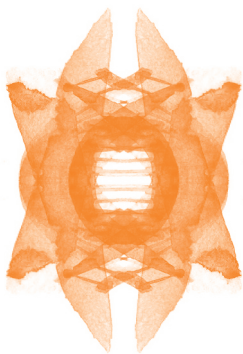

Katarína Kabáth
Bublajúci život

Katarína Kabáth Svobodová

Bublající život

Katarína Kabáth
Bublajúci život

Venované mojej babičke Gabi,
mojej dcére Katke
mojim rodičom
a mužom, ktorí v mojom živote kráčali chvíľu so mnou.

Môjmu ockovi, ktorý ma miluje od prvého okamihu
a naučil ma úcte k inakosti iných.

Môjmu bratovi Vojtovi, ktorý vždy dokáže rozžiariť
moje srdce a ktorý vo mňa verí.

Mirkovi, mojej prvej láske, ktorá mi zostala priateľom
a pomohla vydať tieto básne.

Dankovi, svojmu manželovi, ktorý ma miloval, daroval mi dcéru,
začal so mnou objavovať „veľký“ svet a vďaka ktorému poznám
hebrejskú abecedu i turecké serpentíny.

Honzovi, ktorý ma naučil milovať, deliť sa o radosť, liezť po skalách,
byť štedrý k životu, sebe i iným, dokázal ma rozosmiať
a obľúbiť si vôňu verbeny a chvíle spánku po-o.

A Stefanovi, pretože je súčasťou môjho vesmíru, aj keď je vzdialený.

Pri ňom a s ním som kráčala silná aj slabá, slobodná
aj milovaná žena zároveň. Vďaka nemu som sa naučila ctiť seba,
milovať čistú vodu, Severné more, vietor a ten jediný jazyk,
ktorý mi bol vždy vzdialený – nemčinu.

Ďakujem, že ste sa rozhodli čítať túto knižku.

Je to drobná mozaika poetických textov. Pred slovom básničky sa trochu triasli a zahanbene klopili zrak, tak sme sa dohodli, že sú poetické texty. Na tie sa nevzťahujú pravidlá, rýmy ani nič podobné. Len sú. A to ich upokojilo.

A ak chcete, budú tu aj pre vás, okolo vás, vo vás... alebo vám aspoň pomôžu zapáliť oheň v kozube... ak nie nikde inde.

Všetkým Slovákom sa ospravedlňujem za české básničky a všetkým Čechom za tie slovenské. Verím, že si s tým úspešne poradíte. A keby nie, napíšte mi (a ja vám ich prečítam a preložím).

SLOVÁ

Na palube večnosti
Ležím si na bruchu
A smolím slová
Ktoré nikdy nepovedia
Čo cítim a kto som

Odpusťte mi, slová
Som rada, že ste
Poďme sa ďalej
Spolu hrať na babu

UNACHO, Denzlingen, Nemecko, 7. 7. 2014

KRAJINY VO MNE 17

ŠEPKAJÚCE ZRNKÁ BÁSNE 83

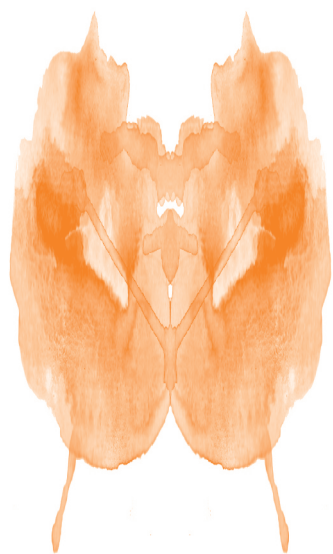
V BUBLINE ČASU 97

KRAJINY NAOKOLO 103

O LÁSKE NELÁSKE 117

ĽAHKOŠŤ BYTIA 135

ĽUĎOM A TVOROM 143

KRAJINY VO MNE

ČAJKA NA VODE, KRUHY NAOKOLO

Oceán ticho hladí
Brehy vánkom vln chladí
Ovieva krídlami vtákov
A rias

Prebúdza ticho v nás
Búrliivý pokoj duše a tela
To aby sa aj tá posledná včela
Nášho vnútra
Zastavila
V tichu postála
A potešila seba a čas

Času voľnosť dám na chvíľu
A plyniem iba s vlnou
Vlnou oceánu v nás
Na ktorej malá biela čajka
Kolíše si celé bytie svoje
Kruhy naokolo a vlny v nás...

Plzeň, 9. 12. 2013

JA A TMA

Tma sa pýta:

„Čo tu robíš?“

A ja na to:

„Žijem, čo by?“

Žijem ako najlepšie viem.

Ale vďaka za záujem.“

„A čo ty, tma?“

Čo tu robíš?“

„Som tu na skok.

Utíšiť ťa, pohladiť ťa

Trošičku ťa pokolísať

Posedieť

A zasa odísť.“

Plzeň, 1. 2. 2013

ŽIVOT JAKO RULIČKA

Sroluj život do ruličky,
Stuhu najdi, provaž ho...
Co skrývá ten obal krásný?
Co je v něm a co zas není?
Přemýšlím a slova hledám...

Hledám slova, čekám zázrak...
Už byl, stal se: žiješ, jseš.
Jseš svůj, a ne otrok,
Svůj jseš, sebe pro sebe máš.
Život hledáš,
Ty jsi život,
V tobě bublá, teče, kyne
Energie nekonečná;
Rozhodnutí tvoje čeká:
Co bude dnes?
Budeme žít, mřít či zhnijem?
Co chceš a jak chceš to mít?

Slova hledám, čekám zázrak...
Něco našla jsem, už vím.
Sebe sama, uvnitř rolky,
Stuhou krásnou ovázanou
Sebe sama – dárek sám.

Praha, Umělcova cesta a po ní, 5. 2. 2013